

Лекція з дисципліни «Громадянська освіта»

На тему: «Сталий розвиток»

План:

1. Концепція сталого розвитку.
2. Раціональне використання ресурсів.

1. Досягнення балансу між використанням природних ресурсів і незавданням шкоди природі отримало назву **концепції сталого розвитку**. Вона була розроблена ООН наприкінці ХХ ст.

Концепція сталого розвитку ґрунтується

на **п'яти головних принципах**:

- 1) Світ має відповідати потребам людей, що живуть зараз, не втрачаючи при цьому можливості майбутнім поколінням задовольняти свої потреби.
- 2) Обмеження, які існують у галузі використання природних ресурсів, відносні.
- 3) Необхідно задовольнити елементарні потреби всіх людей і всім надати можливість реалізувати свої надії на добробут.
- 4) Необхідно узгодити спосіб життя тих, хто надмірно використовує ресурси, із можливостями планети.
- 5) Розміри й темпи зростання населення мають узгоджуватися з можливостями Землі.

Концепція сталого розвитку з'явилася в результаті **об'єднання трьох основних точок зору: економічної, соціальної та екологічної**.

- Економічна - оптимальне використання обмежених ресурсів і застосування природо, енерго і матеріалозберігаючих технологій, мінімізацію, переробку та знищення відходів.
- Соціальна - спрямована на розширення варіантів вибору людини.
- З екологічної точки зору - сталий розвиток має забезпечувати цілісність природних систем і збереження їхньої життєздатності.

2. Концепція сталого розвитку передбачає **ощадливе використання всіх ресурсів**, особливо тих, запаси яких неможливо відновити (мінеральні ресурси), а також сприяння відтворенню тих, які можна відновити.

Найважливішим відновлюваним ресурсом є вода. Наприклад, відтворення її запасів можливе за таких умов:

- зниження споживання води;
- усунення викидів відходів у водойми;
- повне очищення та охолодження стічних вод;
- відновлення та очищення русел річок;
- накопичення вод у штучних водоймах.

Виробництво, що **споживає менше ресурсів**, потребує **більш досконалого технічного обладнання**, використання якого веде до здорожчання продукції.

З огляду на захист ресурсів міжнародною спільнотою було ухвалено кілька договорів, які встановлюють максимальні обсяги виробничих відходів у кожній країні. Одним із найвідоміших став підписаний у 1997 р. країнами - учасницями ООН **Кіотський протокол**. Він зобов'язує розвинені країни й країни з перехідною економікою **скоротити або стабілізувати викиди парникових газів**.

Також ще в 1978 р. було підписано **Монреальський протокол**, який передбачав **припинення виробництва хімічних речовин, що руйнують озоновий шар Землі**.